

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.11.1960, sp. zn. 1 Tz 55/60, ECLI:CZ:NS:1960:1.TZ.55.1960.1

Číslo: 29/1961

Právní věta: Vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu nepřetržitě řádný život pracujícího člověka, je pro zahlazení odsouzení podle § 67 tr. zák. rozhodná délka trestu sniženého milostí presidenta republiky, nikoliv délka trestu pravomocně uloženého.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.11.1960

Spisová značka: 1 Tz 55/60

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest, Zahlazení odsouzení

Předpisy: 86/1950 Sb. § 7

§ 159

§ 162 64/1956 Sb. § 293

§ 389

§ 67

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1961 sb. rozh.

Vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu nepřetržitě řádný život pracujícího člověka, je pro zahlazení odsouzení podle § 67 tr. zák. rozhodná délka trestu sniženého milostí presidenta republiky, nikoliv délka trestu pravomocně uloženého.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30. listopadu 1960 – 1 Tz 55/60.)

Obviněný byl rozsudkem lidového soudu trestního ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Praze odsouzen pro trestný čin návodu k padělání veřejné listiny podle § 7 odst. 1, § 159 odst. 1 tr. zák., pro trestný čin padělání veřejné listiny podle § 159 odst. 1 tr. zák. a trestný čin spolupachatelství ke krivému obvinění podle § 162 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 15 měs. Odsouzený trest nastoupil dne 14. 11. 1956 odpykával jej až do dne 12. 6. 1957, kdy mu byl tento trest podle § 389 odst. 4 tr. ř. přerušen. Dne 8. 7. 1957 byl mu pak milostí presidenta republiky zbytek trestu odnětí svobody prominut s podmínkou, že se do dvou let od udělení milosti nedopustí

úmyslného trestného činu.

Lidový soud pro Prahu 6 zamítl usnesením ze dne 23. 7. 1960 návrh odsouzeného na zahlazení odsouzení podle § 67 odst. 1 tr. zák. s poukazem, že dosud neuplynula zákonná lhůta k zahlazení odsouzení.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil uvedené usnesení lidového soudu pro Prahu 6 a vrátil mu věc s tím, aby o návrhu znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona uvádí, že za daných okolností lidový soud při rozhodování o zahlazení odsouzení, když návrh odsouzeného zamítl s poukazem, že dosud neuplynula zákonná lhůta, porušil zákon v ustanovení § 67 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud přezkoumal ve smyslu § 293 tr. ř. rozhodnutí lidového soudu, jakož i řízení, které předcházelo a shledal, že byl zákon porušen ve směrech uplatňovaných stížností pro porušení zákona.

Soud podle zákona zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu nebo promlčení jeho výkonu řádný život pracujícího člověka po dobu stanovenou zákonem podle výše trestu, který byl odsouzenému uložen.

Pro posouzení, jaká je minimálně potřebná doba pro rozhodnutí o zahlazení odsouzení v konkrétním případě, je rozhodná délka trestu nikoliv původně uloženého, nýbrž délka trestu sníženého milostí presidenta republiky. Odsouzený si odpykal z trestu původně mu uloženého necelých 7 měsíců a zbytek trestu mu byl prominut. Je proto rozhodující ke stanovení doby rozhodné pro posouzení, zda vedl řádný život pracujícího člověka po dobu uvedenou v § 67 odst. 1 tr. zák., délka trestu odpykaného od 14. 11. 1956 do 12. 6. 1957. Z toho důvodu minimální doba pro zahlazení odsouzení jsou 3 roky. Jestliže tedy lidový soud bez dalšího šetření žádost odsouzeného zamítl, porušil, jak již bylo uvedeno, zákon.

Bylo proto třeba usnesení zrušit a nařídit nové projednání u lidového soudu, který po zjištění okolností rozhodných k posouzení, zda odsouzený vedl po prominutí zbytku trestu cestou milostí presidenta republiky řádný život pracujícího člověka rozhodné, zda se se odsouzení zahlazuje či nikoliv.